



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 78/15
V Lucemburku dne 9. července 2015

Rozsudek ve věci C-153/14
Minister van Buitenlandse Zaken v. K a A

Členské státy mohou požadovat, aby státní příslušníci třetích zemí před sloučením rodiny složili zkoušku občanské integrace

Výkon práva na sloučení rodiny však nesmí být znemožněn nebo nepřiměřeně ztížen

Unijní směrnice stanoví podmínky pro uplatňování práva na sloučení rodiny, které mají státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně pobývají na území členských států¹.

V Nizozemsku relevantní právní úprava podmiňuje právo na sloučení rodiny složením základní zkoušky občanské integrace. Tato zkouška sestává z testu mluvené nizozemštiny, testu znalostí o nizozemské společnosti a testu porozumění čtenému textu. Testy se konají na velvyslanectví nebo generálním konzulátu v zemi původu či trvalého pobytu rodinného příslušníka osoby usilující o sloučení a probíhají prostřednictvím telefonu, který je přímo propojen s mluvícím počítačem. Pro žadatele, kteří jsou z důvodu svého tělesného nebo duševního postižení trvale nezpůsobilí ke složení zkoušky, nebo pro případy, ve kterých by zamítnutí žádosti mohlo vést k závažné nespravedlnosti, jsou stanoveny výjimky.

K, ázerbajdžánská státní příslušnice, se dovolávala zdravotních obtíží a A, nigerijská státní příslušnice, duševní poruchy, které jim bránily se dostavit ke zkoušce občanské integrace. Jejich žádosti o povolení přechodného pobytu však byly nizozemskými orgány zamítnuty.

Raad van State (Státní rada, Nizozemsko), rozhodující o sporech týkajících se těchto zamítnutí, se rozhodla dotázat Soudního dvora, zda je zkouška občanské integrace slučitelná se směrnicí.

Soudní dvůr nejprve připomněl, že v rámci jiných případů sloučení rodiny, než jsou případy týkající se uprchlíků a jejich rodinných příslušníků, směrnice nebrání tomu, aby členské státy podmiňovaly udělení povolení ke vstupu na své území tím, že předtím budou dodržena určitá integrační opatření.

Nicméně vzhledem k tomu, že se směrnice² týká pouze „integračních“ opatření, Soudní dvůr konstatoval, že tato opatření jsou legitimní pouze tehdy, pokud umožňují usnadnění integrace rodinných příslušníků osoby usilující o sloučení rodiny.

Soudní dvůr v tomto kontextu vyzdvihl význam získání znalostí jak jazyka, tak společnosti hostitelského členského státu, zejména pro usnadnění komunikace, vzájemného působení a rozvoje sociálních vztahů i přístupu na trh práce a k odbornému vzdělávání.

Soudní dvůr kromě toho zastává názor, že vzhledem k základní úrovni požadovaných znalostí tato povinnost není *per se* v rozporu s cílem sloučení rodiny sledovaným touto směrnicí.

Integrační opatření však musí mít za cíl nikoliv výběr osob, které mohou uplatňovat právo na sloučení rodiny, nýbrž usnadnění integrace těchto osob v členských státech.

¹ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, s. 12; Zvl. vyd. 19/06 s. 224).

² Článek 7 odst. 2 druhý pododstavec.

Kromě toho musí být specifické individuální okolnosti, například věk, úroveň vzdělání, finanční situace nebo zdravotní stav zohledněny za účelem osvobození dotyčných rodinných příslušníků od povinnosti složit takovou zkoušku, pokud se z důvodu těchto okolností ukáže, že tito rodinní příslušníci nejsou schopni se k této zkoušce dostavit nebo tuto zkoušku složit. Pokud by tomu bylo jinak, mohla by taková povinnost za takových okolností představovat těžko překonatelnou překážku uplatnění práva na sloučení rodiny.

Soudní dvůr konstatoval, že z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že nizozemská právní úprava neumožňuje, aby rodinní příslušníci osoby usilující o sloučení rodiny byli osvobozeni od povinnosti složit integrační zkoušku ve všech případech, kdy tato povinnost znemožňuje nebo nepřiměřeně ztěžuje sloučení rodiny.

Soudní dvůr rovněž uvedl, že náklady na balíček pro přípravu ke zkoušce, které se hradí jednorázově, činí 110 eur a že výše nákladů na zápis ke zkoušce činí 350 eur. Soudní dvůr je toho názoru, že tyto částky mohou znemožnit nebo nepřiměřeně ztížit sloučení rodiny. Platí to tím spíše, že náklady na zápis musí být uhrazeny při každé další účasti na této zkoušce a každým dotyčným rodinným příslušníkem a že se s těmito náklady pojí náklady, které musí rodinní příslušníci osoby usilující o sloučení rodiny vynaložit, aby se dostavili do sídla nejbližšího nizozemského zastoupení za účelem složení zkoušky.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106